

כִּי הָגִעַה עַת לְדֹרֶשׁ,
שַׁהֲיֵה דָות תִּשְׁאַר
שֶׁל כּוֹלָנוּ

אהבת א-לוהים ואהבת ההלכה

אליהו איש פרוז'ינא, שכשנכנטו לספר לו כתבו אהובות גוסט וונטה למוטה, שאל אם יש לו זמן להניח תפלין של רבינו שם (שכן לאחר יציאת הנשמה יהול עליו דין אנן, הפטור מן המצוות). בגיןוד לרבי סולובייצ'יק, אני לא רואה בו גיבור דתי. אני תופס את ההלכה כתכליתית ורואה את המעשה הזה כמנוגד באופן עמוק לקיים האנושי. ההלכה פטרה את האונן מתפלין כדי לפתח את הריגשות לח'י האדם ולואבדן האיש שלו ולא כדי לנסתות אותו, לא כדי לבדוק אם ירווח עד מזווה במקום נשיקה אחרונה לרשותו.

כך גם הכפיפות להלכה
שמנוכרת לרגעות של האדם
היא לדידי טעות נוראית. כאשרה
החולך לים ואתה רואה את החוף
והגלים, את השימוש השוקעת
ואת גונו האור הנחדדים, זה לא
טבעני לחשוב מיד על הקטגוריה
ההילכתית של "בין השמשות".
אני רואה את ההלכה כמצבת
אישיות שלמה, שמחוברת לחיבם,
לא רק היחסיםינו ייורום

זה נוכן שלעויותים ההלכה
דורשת הקרבה. יש בזו גם משחו חיובי.
כשעומדת בפינך בחירה בין חיים מלאים לפני
אלחים ואדם לבין חיים של שקר עצמי או של
רוע יצוני - באה ההלכה ודורשת מマー' להקריב
אפיו את החיים עצם בשם התוכן הנשגב
שההלכה מבקשת לזכות בהם; אולם ההקרבה
כאתוס מכונן אינה ראויה בעני. במשפט אחד:
אני רואה את ההלכה כמעצבת אישיות בריאה
ותרבות בריאה - אופטימית וחביבת, מעורבת
בעולם ומעורבת עם הבריות.

הראיון המלא מתפרקם בגילון “דעת” היוצא לאור בימים אלו

פרופ' אייר לרוברטס שוחח עם הרוב פרופ' דוד הרטמן בעקבות טפספו "אהבה ואימה המכגש עמו אלהים - מורשתו התיאולוגית של הרוב יוסוף דב סולובייצ'יק". ריאון אפתח בשאלת אישיות על היחסים האישיים בין הרוב סולובייצ'יק ובין הרוב סולובייצ'יק. הפגישה שלילית עם הרוב סולובייצ'יק הייתה מיזהה; בשבתי למד אצלו גילתי שהוא גדול בתורה אבל לא מפחד משום רעיון. אהבתני מואד לא רק את השיעורים שלו אלא גם אותו באפונו אישי. הוא בנתן לי את הכוח ללמידה פילוסופיה בפתיחות, ולאחר שהכיר אותו עמוק, אף דרש ממנו ללמידה פילוסופיה. אני זכר שאמרתי לו זהה מסוכן ללמידה פילוסופיה

A black and white portrait of an elderly man with white hair and glasses, resting his chin on his hand. He is wearing a dark sweater over a collared shirt. In the background, there are bookshelves filled with books.

זהו הוא ענה לי: "אני טס כל שבוע מבוסטון לניו יורק, וזה מסוכן. ברוך ה' אני מתגבר על הפחדים גם אתה תתגבר". לאחר כשנתיים החזרתי לו: "אני רוצה שתדע שהחentlich של הטרסק. אני לא אהנו איש ואיני לא מחזיק באותה האמונה הפושטה והתמיינית". הוא מאד אהב ללמד, לחזק ולעוזר לתלמידים שהוא ראה שיש להם כוחות לכלכת בכירויות חדשים. הוא עוד אותו למועד בראש קהילה

שבה ישבה בתפילה במעוזר. הוא סמרק עלי שאumper שם מהחיצה - וכר היר; אבל הוא גם ידע שאני מבקש דבריכים חדשים. הייתה לי נטייה רוחנית חזקה והוא יזיהה את זה. כשהבאו לשונור רעות הוא אמר לי: "אני לא מקבל מה שאומרים עלייר - אין מה לעשות, אתה מושעל על אלוהים". באמרה זו הוא עוד אותו

לפתח את העיסוק התיאולוגי והפילוסופי.

בספר מופיע גם ביקורת מעודנת. מה על הביקורת ש勠ר על "איש ההלכה"? כשותתי צעיר הוקסתמי מ"איש ההלכה", אך ביום יש בין ובין מורי ורבינו הרב סולובייצ'יק הבדל עמוק: התפיסה הבריסקאית שלו מוליכה בסופו של דבר לתוצאות לא-ראויות. כך למשל, בסיפור שהרב סולובייצ'יק הרבה להזכיר על ר'

